

בעזרת השם יתברך

ספר
אֵשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי ראש
הישיבה שליט"א בשבת קודש פרשת
ויגש תשפ"ב בעיר הקודש ירושלים

יוצא לאור על ידי
"קרן הדפסה היכל הקודש"

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

יבנאל

רחוב דרך ההר
053.322.6734

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

היכל הקודש

טבריה

רחוב מנחם שפירא 2
052.769.1722

צו הערן די

הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

079.704.0066

חיזוק פאר די אידישע שטוב

079.704.0069

גדפס ע"י

קרו הדפסה

היכל הקודש

ירושלים עיה"ק

054-845-6150

שבת קודש פרשת ויגש, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בירושלים עיר הקודש תובב"א, לחזק את אנשי שלומינו תושבי ארץ ישראל.

בליל שבת קודש אחרי הסעודה התאספו אנשי שלומינו בכדי לשמוע דברות קודש מראש הישיבה שליט"א. לפני כן שרו זמירות וכן ניגונים באידיש כשלאחריהם נכנס ראש הישיבה שליט"א בשיחה נפלאה מלאת התחזקות אודות לדבר אל השם יתברך ועוד.

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר:

אין לי שום דבר מה לחדש, כל מה שאני מדבר, אני אומר רק מה שזכיתי לשמוע ממוהרא"ש זכותו יגן עלינו, לכן אפילו שאני לא אומר כל מילה בנפרד "בשם מוהרא"ש" - אבל זה מדיבוריו הקדושים.

הוא החזיק מעמד

השבוע אנו מוצאים בפרשה את הסיפור עם יוסף הצדיק במצרים, מוהרא"ש זכותו יגן עלינו היה מוריד באופן מוחשי את 'יוסף הצדיק', איך שמכרו אותו האחים למצרים בהיותו בחור בן שבע עשרה שנה בלבד, מצרים היתה ערוות הארץ, כמו שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (תנא דבי אליהו רבא, פרק ז) המצריים הם הזוהמה הכי גדולה, ועם כל הניסיונות הגדולים האלו הוא החזיק מעמד ונשאר 'יוסף הצדיק', כמו שרש"י אומר (בראשית מה, ד) כשיוסף התגלה אל אחיו הוא הראה להם שהוא מהול, שואלים כולם, מה הסימן של מילה, הרי הישמעאלים גם מהולים? מסבירים כל הספרים הקדושים, שזה עולה על הדיבור, ליוסף הצדיק היה פה נקי, שזה מראה על קדושת הברית, כמו שרבינו אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן כט) שהדיבור הולך יחד עם קדושת הברית - וזה היה הסימן שהוא נשאר יהודי כשר.

הוא דיבר אל השם יתברך

לפי זה אנחנו צריכים להבין מה באמת היה הכח של יוסף הצדיק איך הוא יכל להחזיק מעמד בערות הארץ עם הנסיונות הכי גדולים? רק שהוא דיבר תמיד אל השם, זה נתן לו את הכוחות החזקים שיוכל להחזיק מעמד על אף הנסיונות הקשים. כמו שחכמינו הקדושים אומרים (בראשית רבה פו, ה; תנחומא וישב, ח) על הפסוק (בראשית לט, ב): "וַיֵּרָא אֶדְנָיו כִּי ה' אִתּוֹ", איך הגוי הטמא פוטיפר ידע שהשם עם יוסף? רק הוא ראה איך שתמיד שפתותיו רוחשות, אז הוא שאל אותו, מה זה שכל הזמן השפתיים שלך נעות, אתה עושה כישוף? עד שיוסף גילה ואמר לו: "אני מדבר אל השם, אני מבקש ממנו 'תַּנְנִי לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי פְלִרְאִי וּבְעֵינֵי פּוֹטִיפֵר אֶדְוֹנִי'", הדיבור אל השם זה נתן לו כוחות ככל הקשיים שעברו עליו.

לפנות אל השם

אנחנו צריכים לחקות זאת, לפנות אל השם בכל הזדמנות, גם בכדי למצוא חן בעיני הבוס בעבודה, לבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאמצא חן בעיני הבוס שלי, שהוא לא יצעק עלי", וכך גם בכל מצב, ברוחניות ובגשמיות.

נטע מאומן

מוהרא"ש מספר, היה בחור צעיר שהגיע לאומן, קראו לו 'נטע מאומן', הוא הסתובב בן אנשי שלומינו, שם הוא שמע את הענין של התבודדות, של לדבר אל השם בשפה האישית, אחרי תקופה תפסו אותו הרוסים ימח שמם והגלו אותו לסיביר, הוא קיבל שם עבודות במשרד, לשרת גנרלים רוסיים, שם היתה בעונש גם בחורה גוייה, בתו של כומר גוי, והיא נדנדנה לו יום אחרי יום, בא תעשה איתי עבירה, היא אמרה לו: "תעזוב את היהדות, פה בסיביר אף אחד לא ידע מה אנחנו עושים, מפה אף אחד לא חוזר הביתה".

”אבא, תציל אותי!”

הבחור נטע לא ידע מה לעשות, הוא הרגיש שחיי מגיעים אל קיצם, הוא עומד בפני נסיון נורא, הוא הולך ליפול לתהום עמוקה. ואז הוא נזכר מהעצה של התבודדות, הוא יצא מהמשרד התחבא בשדה וצעק שם להשם: ”רכונו של עולם, תציל אותי! אני מרגיש שאין לי את הכוחות לזה, אני נשרף! אני מאוד מבקש ממך, או שתקח לי את הנשמה, או שתעשה נס ואעמוד בנסיון”, כך היה יום אחרי יום, היא נדנדה לו והוא הלך להתבודדות, לצעוק אל השם: ”אבא, תציל אותי!”

צדיק - הבחור הזה!

כך זה החזיק מעמד עד שהשם עשה נס, והרוסים ימח שמם שחררו אותו, לפני שהוא עזב אותם עשו לו שם מסיבת פרידה, אז הבחורה הגויה, הקליפה - ביקשה שהיא רוצה להגיד כמה מילים לכבוד הפרידה, היא אמרה: ”אם יש בעולם צדיק, אז זה הבחור הזה! אני נדנדתי לו יום יום, והוא לא הקשיב לי!”.

אם לא התבודדות...

נטע חזר לאומן וסיפר שם את שעבר עליו, הוא סיפר איזה מן נסיון היה לו שם, מוהרא”ש מספר, שהוא בעצמו שמע מכמה חסידי ברסלב מבוגרים שהם כולם בכו כשהוא סיפר את קורותיו, הם שאלו אותו מאיפה הוא שאב כאלו כוחות? הוא ענה: ”ממכם, מהתבודדות, אם לא הייתי יודע מהעצה של התבודדות - הייתי נופל” כמו שיוסף הצדיק עמד בנסיון עם העצה של התבודדות, השפתיים שלו לא הפסיקו ללחוש תפילות, תחינות ובקשות.

ארבע שעות ברצף התבודדות!...

זאת העצה היחידה איך אפשר להישמר מרע, הולכים הצידה ומבקשים מהשם. יש כברסלב אנשים שמדברים מעבודות קשות, שילכו לעשות התבודדות ארבע שעות ברצף, ולכן לא עושים כלום,

אבל מוהרא"ש דיבר תמיד מלדבר אל השם דקה אחת, כי זה דבר שכל אחד יכול לעשות, לך הצידה ותבקש מהשם: "רבונו של עולם תעזור לי שאהיה יהודי כשר".

עבודות קשות

וזה היה הדבר שקירב אותי לרבי, כשנהייתי בר מצוה מאוד רצייתי להיות יהודי כשר, חיפשתי דרך איך להיות קרוב אל השם, זכיתי לגדול אצל סבי, הרב מקארלסבורג זכרונו לברכה, שימשתי אותו, ראיתי את העבודה שלו, התעניות, הסיגופים, איך שהוא עבד את השם יתברך במסירות נפש, הוא לא ישן במיטה אף לילה, הוא ישב ולמד יומם ולילה, הוא ישב כל היום מעוטר בטלית ותפילין, רץ למקווה עשרות פעמים ביום, ראיתי את העבודות שלו והבנתי שצדיק אפשר להיות רק אם עושים את העבודות הקשות, אם צמים, אם מסתגפים וכך הלאה, נסיתי לחקות את זה, אבל לא הלך לי.

אני כבר לא צריך סולם

נסיתי לעיין בספרי צדיקים אבל ראיתי דרכים בעבודות השם שצריך סולם בכדי להגיע אליהם, עד שהשם ריחם עלי, מצאתי את הצדיק מוהרא"ש זכותו יגן עלינו שפתח לי עולם חדש, אני לא צריך יותר סולם, הרבי יורד אלי ונותן לי דרך איך לעבוד את השם פה בזה העולם, אפשר לאכול, לישון, להיות אדם בין אנשים ולהיות דבוק בהשם יתברך. מוהרא"ש לימד אותי שיש דרך להיות יהודי כשר - על ידי שמדברים עם השם יתברך, שמשוחחים איתו יתברך, על ידי תפילה והתבודדות - המח נהיה דבוק בהשם.

השפתיים של מוהרא"ש נעות

הלב שלי תמיד נמשך לברסלב עוד כשהיית ילד שמתני לב שלחסידי ברסלב יש חן מיוחד. גם היה לי במפשחה דוד חסיד ברסלב. אני זוכר שפעם אחת ליוותי את סבי הרב מקארלסבורג זכרונו לברכה לשבע

ברכות שמוהרא"ש ערך לנכדו (זה היה בתקופה שמוהרא"ש לא יכל לנסוע לארץ ישראל, הוא הלך לחזק את מוהרא"ש) אז שאלתי מישהו 'מי זה מוהרא"ש?' ההוא הראה לי, שמתי לב שהשפתיים של מוהרא"ש נעות כל הזמן, הוא מדבר אל השם, זה מאוד תפס אותי איך שמוהרא"ש דבוק בהשם יתברך, אפילו כשהוא מעורב בין הבריות.

מי לא מדבר אל השם?...

לפני שפתחתי את הישיבה למדתי בכולל של דיינים, פסקתי שאלות, החברים שלי שאלו אותי "מה קרה לך?" הם הקשיבו לשיעורים של מוהרא"ש בטלפון, ושאלו אותי: "מוהרא"ש מדבר הרי דיבורים פשוטים, מאמונה, ומלדבר אל השם, מי לא מדבר אל השם?..." זה באמת נכון שמוהרא"ש מדבר דיבורים פשוטים, אבל הדיבורים הפשוטים באלו, מביאים אותי אל השם, מוהרא"ש מדבר מדברים שאני יכול לעשות לעובדא ולמעשה.

כל התלמידים יהודים כשרים

מוהרא"ש מספר, היה לו מלמד חסיד ברסלב, ר' יעקב קלמנוביץ זכרונו לברכה, הוא היה מחדיר בילדים אמונה מאוד חזקה. החדר היה בבית הכנסת וכשילד היה צריך משהו היה המלמד לוקח את הילד ומעמיד אותו לפני ארון הקודש, הוא ציווה על הילד לנשק את הפרוכת, הוא אמר לו תפילה וציווה על הילד לומר אחריו מילה במילה, כך הוא החדיר בילדים את ענין התפילה, שכשצריך משהו שיגשו לארון הקודש, יתנו נשיקה לפרוכת ויבקשו מהשם מה שצריך, כך כל התלמידים שלו גדלו יהודים כשרים.

תבקש את זה מהשם

אצלינו בתלמוד תורה מחדירים את זה בילדים מגיל מאוד צעיר, כל הילדים חיים עם 'מעשיות פון תפילה' [סיפורי תפילה], הם מספרים איך שהם ביקשו מהשם את הצרכים שלהם, אופניים, הוברבורד, סגווי, וכדו'.

והם קיבלו את זה. וכך אני גם עושה עם הילדים שלי, כשהם מבקשים איזה משחק אני אומר להם: "לי אין כלום, תבקש את זה מהשם" והם מבקשים מהשם, והם מקבלים זאת, לפעמים מהמלמד שלהם, ולפעמים מההורים.

משיח יספר

לחסיד ברסלב יש הרבה סיפורים איך הם מתגברים על קשיים, נסיונות וכו', אלו דברים שאי אפשר לספר לאף אחד, כשמשיח יגיע הוא יספר זאת.

בקושי פתח חריץ

רבי נחמן מטולטשין זכרונו לברכה היה פעם מאוד דחוק כלכלית, אז הוא נזכר שיש לו דוד עשיר גדול, שגר באודסה, הוא החליט לצאת לדרך, אל הדוד, הדרך היתה קשה וארוכה מאוד, אחרי שבועות ספורים הוא הגיע לאודסה, מיד הוא נסע לבית הדוד, הוא נקש בדלת, כשהדוד הגיע לדלת הוא בקושי פתח חריץ, רבי נחמן פתח את פיו הוא רצה לספר מה הביא אותו עד לכאן וכו', קטע אותו מיד הדוד באומרו: "אני מאוד עסוק כעת אין לי זמן אליך, תחזור בהזדמנות אחרת", והדלת נטרקה, רבי נחמן נשבר מאוד בראותו איך שכל הנסיעה שלו הסתיימה בלא כלום, הוא התחיל ללכת חזרה הביתה.

אם אין פרנסה הולכים להשם

בדרך חזרה הוא עצר בכפר סמוך בכדי להתפלל מעריב, בתפילה הוא שפך היטב את ליבו להשם, הוא נשא תפילה מעומק הלב, והוא עשה תשובה על כך שהוא שכח מהשם יתברך והוא סמך על בשר ודם, הגבאי של בית הכנסת שם לב אליו, הוא חשב לעצמו 'כנראה היהודי הזה מהל"ו צדיקים', אז הוא הסתובב בכפר לאסוף צדקה מאנשי הכפר באומרו שהכסף הולך לאחד מהל"ו צדיקים, בסוף הסיבוב הוא נתן את הכסף לרבי נחמן. כשרבי נחמן הגיע הביתה הוא נכנס לרבו, רבי נתן

זכרונו לברכה, רבי נתן הרי ראה הכל, הוא אמר לרבי נחמן: "נחמן, כשאינן פרנסה הולכים לאודסה? כשאינן פרנסה הולכים להשם!"

רעב מביא לכעס

כתוב בתורה, כשהאחים זרקו את יוסף הצדיק לבור (בראשית לז, כה): "וַיֵּשְׁבוּ לְאָכַל לֶחֶם", הם התיישבו לאכול סעודה. שואל הבני יששכר הקדוש זכר צדיק לברכה (אגרא דכלה, פרשת וישב) איך יתכן שהשבטים הקדושים יתיישבו לאכול סעודה וישמחו כשאה שלהם מונח בבור, אפילו לסנהדרין אסור לאכול ביום שהם הרגו מישהו? (עיין סנהדרין סג.), אז הוא מסביר כך, השבטים עשו זאת בגלל יראת השמים שהיתה להם, כמו שאומר הרבי הקדוש ר' מנדל מרימנוב זכותו יגן עלינו, שאדם לא יגיע רעב הביתה, כי רעב מביא לכעס, קודם שיאכל משהו ואז ילך הביתה, לכן אחרי שהם זרקו את יוסף לבור חשבו השבטים, 'אולי עשינו זאת מתוך כעס, ולא בגלל שזה באמת מגיע לו', אז הם התיישבו לאכול כדי שהם יוכלו להתבונן שוב מתוך ישוב הדעת.

וזה הטעם מדוע אנחנו נוהגים לערוך קידוש בשבת בבוקר אחרי התפילה, כדי שלא ילכו הביתה רעבים.

תעזור לי שלא אכעוס

מוהרא"ש לימד אותנו עוד עצה איך לא לכעוס בבית, העצה של 'התבודדות' לפני שמגיעים הביתה שמים את היד על המזוזה בכדי לתת נשיקה ואומרים: "שכוח אייבישטער [תודה השם] שהבאת אותי הביתה בריא ושלם, אני מבקש ממך, תגיע איתי הביתה, תעזור לי שלא אכעס", להגיד את זה לא לוקח הרבה זמן זה לוקח דקה, וזה עוזר.

כך גם אומר מוהרא"ש, לפני שיוצאים מהבית שיניחו את היד על המזוזה ויבקשו: "רבונו של עולם תעזור לי שאחזור בשלום הביתה", ואם כבר נשואים ויש אישה וילדים, מוסיפים: "רבונו של עולם תעזור לי שאני, אשתי והילדים נחזור הביתה בשלום".

כדורי הרגעה...

מוהרא"ש היה נוהג לומר: "כל זמן שאדם משלה את עצמו שפלוני יעזור לו, אלמוני יעזור לו - אז רחמנות גדולה עליו" רחמנות על מי שסומך על אחרים העצה היחידה לחיים טובים זה לסמוך על השם יתברך. היום יש צרה חדשה שקוראים לה 'מטפלים' כל ילד, כל בחור שולחים לעזרה, ונותנים לו 'כדורי הרגעה', במקום שהמלמדים והמורות יעבדו קשה עם הילדים, להכניס בהם את הלב - אזי הדרך הכי קלה ומהירה בשבילם זה לומר להורים: "הילד צריך עזרה", ואם הילד הוא ילד שמח אז הוא צריך עזרה במיוחד, נותנים לו כדורי הרדמה, ואם יש ילד עדין ושקט, אז הוא גם צריך עזרה, אם ילד לא רוצה להצטרף לתפילה כבר צריך ללכת למומחה גדול וכך הלאה, כשהכל זה הבל הבלים, כי ילדים יכולים לקפוץ וילדים יכולים להיות רגועים, ילדים לא רוצים להתפלל וילדים רבים, והעבודה של המלמדים, המורות וההורים זה לחנך אותם ולעבד אותם שיגדלו עם מידות טובות, ולא לעשות מילדים בעיה.

היו נותנים לי את כל סוגי הכדורים...

היה לי נס גדול שזה עוד לא היה בזמנים שלי, כי אם כן היו נותנים לי את כל סוגי הכדורים שרק יש... אני הייתי בחור שובב, זרקו אותי ממספר ישיבות, מוהרא"ש גם היה אומר בשיעורים שהוא היה בחור שובב.

זאת לא בעיה

היום הגיע אלי אברך הוא בכה שבנו הבחור לא רוצה ללכת לישיבה, אמרתי לו: תשמח, אם בחור לא רוצה ללכת לישיבה זאת לא בעיה, זה נורמלי שילדים ובחורים לא יאהבו ללכת ללמוד, לא צריך לתת בשביל זה כדורים, אולי הפוך, כשילד רוצה כן ללכת ללמוד שיחשבו, מה קורה איתו...

כן ישיבה או לא ישיבה

בחור ביקש ממני ברכה שיקבלו אותו לישיבה בזמן הבא, אמרתי לו: "השם יעזור שתהיה יהודי כשר", הבחור התפלא מדוע אני לא מברך אותו על מה שהוא ביקש, אבל האמת היא, כן ישיבה או לא ישיבה, איפה שרק לא נמצאים צריך ללמוד, אם זרקו אותך מהישיבה אתה גם צריך ללמוד, קח את 'סדר דרך הלימוד' (עיין שיחות הר"ן סימן עו), תלמד ח"י פרקים משניות, וכל השיעורים האחרים, מוהרא"ש לימד אותנו כלל: "אם אתה לא צריך אותי, אני לא צריך אותך אלף פעמים", אל תרוץ אחרי אף אחד.

דרך מתוקה ללימוד

הרבי הרי נתן לנו דרך מתוקה ללימוד, הרבי אומר (שם): "שְׂאִין צְרִיכִין בְּלִימוד רַק הָאֲמִירָה לְבַד וּמְמִילָא יְבִין", תפתח גמרא ותגיד את המילים הקדושות של הגמרא לאחרונה יצא קונטרס מאחד שקורא לעצמו חסיד ברסלב, הוא כותב שהוא רוצה עם הקונטרס הזה להציל את הדור, כי לדאבוננו נפתחה ישיבה שאומרים שם משניות... אני יכול להבטיח לכם שהמחבר עוד לא סיים אפילו פעם אחת בחייו שישה סדרי משנה, גם לא ליקוטי מוהר"ן!

השם יעזור שנציית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים, אמן.

שבת קודש בבוקר לימד ראש הישיבה שליט"א את ההקדמה של ספר הקדוש פעולת הצדיק, שמוהרא"ש מביא את דברי רבינו (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כט) שכשמדברים משבח הצדיקים נתרומם הדעת.

ראש הישיבה פתח ואמר:

קורות חייו של רבינו הקדוש

בספר פעולת הצדיק מסופר קורות חייו של רבינו הקדוש, זה טוב מאוד ללמוד בו, שיחיו עם רבינו ולדעת מה שקרה במשך כל ימי חייו, שם גם יראו (עיין פעולת הצדיק סימן סה) שרבינו התחתן בגיל שלש עשרה שנה בלבד, כמו שהיה הסדר אצל כל הצדיקים להתחתן בגיל צעיר.

מוהרא"ש מתחיל את ההקדמה עם דברי רבינו (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כט): "על־ידי שִׁבַּח הַצְּדִיקִים, כְּשֶׁמְשַׁבְּחִין וּמְפַאֲרִין אֶת הַצְּדִיקִים, עַל־יְדֵי זֶה נִתְרַומֵם הַדַּעַת, וְזוֹכָה, שְׂדַבּוּרוֹ נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל", כשמדברים מגדולת הצדיקים, מתקבלים הדברים שאומרים.

הסתבך עם הרשויות

מוהרא"ש מביא סיפור (בספר פעולת הצדיק אות תקצד): היה יהודי בזמן של רבינו שעשה עסקה עם הפריצים של ויניצא, הוא לקח על עצמו להביא קמח בשביל הצבא, למעשה זה לא מצא חן בעיניהם, והוא הסתבך עם הרשויות וחיכה לו משפט של דיני נפשות, חוץ מהכסף שהם דרשו ממנו, הם רצו להזיקו בפרטיות.

אצל רבינו לשבועות

זה היה לפני חג השבועות, והיהודי חשב שהוא יסע לרבינו לשבועות ויוכל לשוחח עם רבינו מה לעשות, אותו שנה, שנת תקס"ו אמר רבינו את התורה: "הַאֵי גִבְרָא דְאִזְל בְּעֵי אַתְתָּא וְלֹא קִיְהִי לָהּ" (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט), היהודי הקשיב טוב לתורה, ושמע איך שרבינו אומר: "לא

כָּל דְּבוּר נִקְרָא דְבוּר, פִּי דְבוּר שְׂאִינוּ נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל אֵינוּ נִקְרָא דְבוּר, כְּשִׂמְדֻבְרִים וְאִם אֶחָד אֵינוּ מִקְשִׁיב לְמָה שִׂמְדֻבְרִים, זֶה נִקְרָא כִּאִילוּ לֹא דִיבְרוּ. רַק כְּשִׂמְקְשִׁיבִים לְמָה שִׂמְדֻבְרִים זֶה סִימָן שֶׁהָאָדָם מְדַבֵּר, כְּמוֹ שִׂכְתּוֹב (תהלים יט, ד): "אֵין אִמֵּר וְאֵין דְּבָרִים - בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלִם".

מדברים מגדולת הצדיקים

מָה הֵעֵצָה שִׁירְצוּ לְהִקְשִׁיב לְאָדָם כְּשֶׁהוּא מְדַבֵּר? אֹמֵר רַבֵּינוּ: "וְעַקֵּר מָה שֶׁנִּתְקַבֵּל הַדְּבוּר, הוּא מִחֲמַת הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, כִּי טוֹב הַכֹּל חֲפָצִים, וְעַל כֵּן כְּשֶׁיֵּשׁ טוֹב בְּהַדְּבוּר, אֲזִי הַדְּבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל", כֹּלֵם אוֹהֲבִים לְשִׂמּוֹעַ דִּיבּוּרִים טוֹבִים וְלִכְן כְּשִׂמְדֻבְרִים דִּיבּוּרִים טוֹבִים כֹּלֵם מִקְשִׁיבִים לְמָה שִׂמְדֻבְרִים, "אֲבָל כְּשֶׁאֵין טוֹב בְּהַדְּבוּר אֵינוּ נִתְקַבֵּל, וְאִיךָ עוֹשִׂין הַטּוֹב בְּהַדְּבוּר? הוּא עַל יְדֵי שְׁלֹקֶחֶין הַדְּבוּר מִהֲדַעַת, אֲזִי יֵשׁ בּוֹ טוֹב, אֲבָל כְּשֶׁהַדְּבוּר בְּלֹא דַעַת, אֲזִי אֵין בּוֹ טוֹב", אֲבָל כְּשֶׁאֵין מְדַבְרִים דִּיבּוּרִים טוֹבִים, אֵין הַדְּבָרִים מִתְקַבְּלִים, וְאִיךָ יִכּוֹל אָדָם לְזַכּוֹת לְדַבֵּר חִיּוּבִי, לְדַבֵּר דְּבָרִים נְעִימִים שֶׁאֲנָשִׁים יִשְׁמְעוּ וְיִקְבְּלוּ מָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר? עַל יְדֵי שִׂמְדֻבְרִים עִם שָׂכָל, דְּבָרִים שְׂכִלִיִּים אֲזִי יֵשׁ טוֹב בְּדִיבּוּרִים וְהַדְּבָרִים מִתְקַבְּלִים עַל כֹּלֵם, אֲבָל אִם לֹא, אֲזִי אֵין הַדִּיבּוּרִים טוֹבִים, "וּלְהִקְשִׁיב וּלְרוֹמֵם אֶת הַדַּעַת, הוּא עַל יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, כְּשֶׁמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין אֶת הַצְּדִיקִים, עַל יְדֵי זֶה נִתְרוֹמֵם הַדַּעַת".

רבינו הרי מדבר אלי

בְּשִׂמְעוּ אֶת הַתּוֹרָה חֲשַׁב הַיְהוּדִי לְעַצְמוֹ: רַבֵּינוּ הַרִי מְדַבֵּר אֵלַי, רַבֵּינוּ אֹמֵר: "עַל יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, הַדְּבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל", כְּשֶׁמְשַׁבְּחִים אֶת הַצְּדִיקִים, מִתְקַבְּלִים הַדְּבָרִים שֶׁאֹמְרִים, אֲזִי הוּא הַתְּעוֹרֵר מְאֹד וְחֲשַׁב לְעַצְמוֹ: 'הַרִי זֶה מָה שֶׁאֲנִי זָקוּק עֲכָשִׁיו, שֶׁהַדִּיבּוּרִים שֶׁלִּי יִתְקַבְּלוּ אֲצִל הַפְּרִיצִים, כִּךְ אֲנִצֵּל מִכָּל הַצְּרוֹת וְעוֹד אֲצֵא עִם רוּחַ גְּדוּל'.

הקשיבו לו

הוּא הַחֲלִיט בְּעַצְמוֹ שֶׁזֶה מָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לְעִשׂוֹת, מִיָּד בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב

הוא יצא לדרך לפריצים בויניצא, וכל הדרך רק דיבר בשבח הצדיקים, הן לבעל העגלה הוא סיפר כל הדרך מרכיניו הקדוש, והן כשהגיעו לויניצא הוא סיפר לכל אחד מרכיניו, וגם שם במקום שהתאכסן דיבר בשבח הצדיקים, ופלאי פלאים, כשהגיע לפריצים וערך לפנייהם את טענותיו שמעו לו ונתנו לו כבוד גדול, הוא ניצל מהסכנה וחזר הביתה עם רווח גדול. היהודי הזה הגיע לרכיניו לשבועות לדבר בפרטיות עם רכיניו על צרתו, ולמעשה הוא נסע הביתה בלי לדבר עם רכיניו כי הוא הבין מהתורה שרכיניו מתכוון אליו.

אחר כך דיבר ראש הישיבה שליט"א על כמה הנהגות לבית המדרש 'היכל הקודש'. וראש הישיבה שליט"א אמר:

פה בירושלים מינתי גבאים - הם מנהיגים את הבית מדרש כמו שמוהרא"ש רצה, אם יש למישהו מה להגיד, יכול לכתוב לי, אבל אף אחד שלא יתערב איך להנהיג את בית המדרש.

אני לא רוצה שבית מדרשינו ייראה כמו הבית מדרש של ברסלב שמונהג בהפקירות ואף אחד לא יכול להגיד כלום, בית הכנסת הזה בירושלים ננהיג כמו שמוהרא"ש ייסד, חייב להיות דרך ארץ, כל המתפללים והבחורים שיתייצבו לימין הגבאים שמנהיגים את הבית מדרש, אם יש מה לתקן, אם יש משהו לא בסדר - יכולים לכתוב לי.

דרך ארץ

רבי לוי יצחק זכרונו לברכה אמר למוהרא"ש: "ב'שול' אני לא יכול לדבר מרכיניו, כי אין שם דרך ארץ, יש שם הפקירות"; בלי דרך ארץ אין כלום.

מחלוקת מבפנים

מוהרא"ש זכרונו לברכה אמר: "בלעדי המחלוקת מבפנים בין אנשי שלומינו היו כבר הרבה אנשים מקורבים לרכיניו"; המחלוקת מבחוץ - זה כלום, זה כמו כלבים נובחים ברחוב, למי זה אכפת? אבל כשהמחלוקת מבפנים - זה בעיה.

עבודה עם אחריות

להיות גבאי בבית הכנסת זה אחריות גדולה, הגבאי צריך לשמור על בית הכנסת שיתנהל כראוי, הפצה זה דבר שכל אחד יכול לעשות, אבל להיות גבאי, צריך לדעת איך להנהיג וכו'.

אחר כך נכנס ראש הישיבה שליט"א בשיחה בענין ראש השנה באומן וראש הישיבה שליט"א אמר:

צריך לבקש מהשם כל יום שנזכה להיות ראש השנה אצל רבינו. עכשיו אני עוד יכול לדבר מזה, אבל כשמגיע יותר קרוב לראש השנה, חודש אלול, ישנם אנשים שאינם יכולים לשמוע זאת, כל השנה הם שומעים 'קול ברסלב', אבל לפני ראש השנה הם לא שומעים, כי מפריע להם כשמדברים כל כך חזק מאומן והם מרגישים שהם לא יכולים לנסוע. אבל עכשיו כשיש עשרה חודשים עד ראש השנה אף אחד לא התייאש מאומן, כל אחד עוד מתפלל, ואם מבקשים כל יום מהשם יתברך "רבונו של עולם תעזור לי, אני רוצה לזכות להיות בראש השנה אצל רבינו הקדוש", יזכו להגיע לרבינו, ישועת ה' כהרף עין.

מה יש לי עם הזולת!?

בן אדם חכם מסתכל על עצמו, ואינו מסתכל על אנשים אחרים, אם רוצים לבוא לראש השנה של רבינו הקדוש באומן והאישה לא רוצה - זה בעיה, כי אצל רבינו היה שלום בית יסוד מאוד נחוץ, לא יכלו להגיע לרבינו רק אם הסתדרו בבית, לכן צריך לחשוב מה לעשות, אבל על אנשים אחרים בטוח שאסור להסתכל, 'מה יגידו עלי שאני נוסע לאומן'... אני מסתכל על עצמי, מה יש לי עם הזולת!?

גם לי יש מניעות

פעם לפני ראש השנה שאל אותי שכן שלי: "נו, מכינים את עצמינו כבר לנסוע לרבינו?" זה היה נראה לי שיש לו שייכות עם רבינו אז גם שאלתי אותו: "אם יש לך רגש לרבינו, למה אתה לא נוסע לאומן?" אז

הוא עונה לי: "אני לא יכול לנסוע, יש לי מניעות!" ענית לו: "גם לי יש מניעות, אני גם לא יכול לנסוע, רק מה, אני מבקש מהשם, וכך אני מגיע לרבינו".

סהדי במרומים

וראש הישיבה שליט"א סיים: 'סהדי במרומים' (לשון מוהרא"ש בהקדמת ספרו הקדוש זאת התורה), שאתמול בבאטע לא ידעתי מה לדבר, ביקשתי מהשם שאדע מה לדבר, ושלא אצא עם בושות, אז השם הכניס בפי דיבורי התחזקות יפים, ואחר הבאטע נגשו כמה מקורבים חדשים להודות, אחד הודה במיוחד על הדיבורים בענין ה'טיפולים', כי בדיוק לאחרונה הוא עובר משהו עם בנו, והדיבורים ממש האירו את עיניו שיידע מה לעשות, אחד הודה על נקודה אחרת, וכן הלאה.

יעזור השם יתברך שנציית לרבינו כך יהיה לנו חיים יפים, אמן.

